Monsters vs Aliens [Blu-ray]

Monsters vs Aliens [Blu-ray]

DreamWorks Animation forsøker seg på monsterunderholdning med *Monsters vs Aliens*, men leverer kun en måtelig bra film for en uklar målgruppe.

Monsters vs Aliens
Rob Letterman, Conrad Vernon
DreamWorks Animation
2009
Paramount
16:9 Widescreen (2,35:1, 1080p)
Dolbi Digital 5.1 True HD
94 min.
2

3

E.T. go home!

Når man først tenker etter, er det igrunn litt merkelig at det ikke er flere, nyere animerte filmer som tar for seg utomjordinger og monstre. Det er som om den kommersielle animasjonsverden har kjørt seg fast i spor som fører til filmer om koselig dyr med menneskelige evner (*Happy Feet*, *Rottatouille*) eller døde objekter som gis liv (*Biler*, *Elias og Kongeskipet*). Selv ikke etter Pixars megasuksess *WALL?E* har det kommet et raus av E.T.-aktige filmer. Det er riktignok noen slengere innimellom, så som TV-serier á la *Clone Wars* og *Futurama* og filmer som *Monsterbedriften*, men i det store og hele er kommersielle animasjonsfilmer jordnære og trygge saker. Det er som om ingen riktig tør å ta opp hansken etter monstermester Ray Harryhausen eller filmene med Godzilla som hovedrolleinnhaver.

Jeg gledet meg følgelig til å se hvordan DreamWorks ville takle oppgaven da forhåndspromoteringen av *Monsters vs Aliens* dukket opp. På trailere og billedmateriell så det rett så lovende ut - her var det både groteske monstre, forvokste kvinnfolk og gale, muterte vitenskapsmenn. Dessuten hadde produsentene plukket opp den rådende 3D-trenden fra Hollywood som selvsagt vekker til minne de første 3D-filmene fra 50-tallet som ofte hadde monstre på rollelisten. Produsentene har virkelig tatt 3D-satsingen på alvor ved å være den første animerte langfilmen som produseres direkte i stereoskopisk 3D (tidligere har filmene blitt produsert på tradisjonelt vis for så å overføres til 3D i etterkant). Det som virket så lovende i forkant, faller raskt til bakken når filmen smetter i spilleren og handlingen tar form.
Monsters vs Aliens er så platt som det går an og filmen greier aldri å bestemme seg om å være en monsterfilm med referanser til 50-tallets B-filmer eller en spennende familiefilm med gøyale monstre. Å forsøke på begge deler fungerer svært dårlig.

I filmen følger vi ulykksalige Susan Murphy (Reese Witherspoon) som på sin bryllupsdag treffes av en meteoritt som får henne til å vokse til gigantiske proporsjoner. Militæret er raskt på pletten og fanger kjempe-Susan, hvorpå hun stemples som monster, får kallenavnet "Ginormica" og føres til et topphemmelig monsterfengsel ledet av General W.R. Monger (Kiefer Sutherland). I fengselet møter hun de andre innsatte; B.O.B. (Seth Rogen), en hjerneløs gelatinblob; Dr. Cockroach, Ph.D. (Hugh Laurie), en gal, mutert vitenskapsmann; the Missing Link (Will Arnett), en hybrid mellom fisk og ape og Insectosaurus, en koloss av et insekt som får selv Ginormica til å virke liten. Samtidig i en galakse langt unna oppdager utomjordingen Gallaxhar (Rainn Wilson) stråling fra meteoritten som traff Susan, og sender sporenstreks en kjemperobot til jorden for å hente det energirike stoffet inne i Susan. Da roboten ankommer forsøker den amerikanske presidenten (Stephen Colbert) seg på god, gammel utomjordingkommunikasjon, men da det feiler er det rå vold som gjelder. Selv ikke våpen gjør jobben og generalen tilbyr de fengslede monstrene frihet dersom de greier å stagge utomjordingene. Det blir en kamp mellom giganter.

Mye ligger til rette for at *Monsters vs Aliens* kunne blitt en underholdende film. Filmhistorien er full av herlige monsterfilmer å gjøre parodier på og referere til, samtidig er animasjonsgenren som skapt til å portrettere de utroligste monstre og utomjordinger. Like fullt makter ikke *Monsters vs Aliens* å bli en underholdende film, ei heller greier regissørene Conrad Vernon og Rob Letterman å rendyrke referansehumoren eller parodibalansegangen. Det er tilløp til gode forsøk underveis. Å hyre Stephen Colbert som den amerikanske presidenten er en genistrek, særlig dersom presidenten hadde spilt en større rolle i filmen. Dessverre er hans del i filmen meget begrenset, men de få scenene hvor presidenten figurere er som gull blant gråstein. Sjekk bare det første møtet med roboten! Monsterkarakterene byr også på potensial. Spesielt er geleklumpen B.O.B. herlig - både som referanse til The Blob, men også som hjerneløs helt.

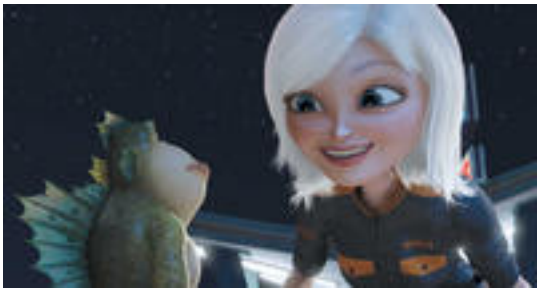

Skal man først lage en film som spiller på kjærlighet til 50-tallets monsterfilmer, bør man ta steget fullt ut. *Monsters vs Aliens* gjør bare et halvhjertet forsøk og blir stående som verken god monsterfilmparodi eller godmodig familiefilm. Det er som om filmskaperne har vært for bevisste utfordringene å tekke både et voksent og barnlig publikum. Filmen gjør en spagat i forsøket på å være interessant for begge målgrupper og ender opp som ingen av delene. Filmen er spekket med referanser til kjente sci-fi-filmer og kunne vært rett så underholdende hadde man rendyrket dette sporet. Bare monsterkarakterene er spekket med referanser og vekker nostalgiske minner for foreldregenerasjonen, mens karakterer som B.O.B. og Missing Link er kun rare og morsomme for barn uten referanserammen. Jeg hadde ønsket meg at også amerikanske storstudioer tør å

satse mer helhjertet på animasjonsfilm for en mer voksent publikum og følgelig rendyrke referansehumoren og spenningen på bedre vis.

På animasjonsfronten leverer
Monsters vs Aliens som forventet. Filmen har energien som DreamWorks så ofte leverer, noe som gjenspeiler seg i animasjonens kjappe bevegelser og springende preg. Det bestrebes et realistisk uttrykk i omgivelser, mens karakterene og objektene har et outrert design og bevegelsesmønster. Eksempelvis gir filmen et realistisk inntrykk av Golden Gate-broen utenfor San Francisco, men presidenten flyr i et helikopter som ser ut til å være hentet fra professor Balthasars univers. Sammenstillingen gir filmen et lite helhetlig preg på designsiden. Som i så mange andre animerte storproduksjoner spiller kjendis skuespillere en sentral rolle i filmens markedsføring. De fleste gjør en grei innsats - Colbert er allerede nevnt, i tillegg gjør Seth Rogen B.O.B. med komisk overbevisning. Jeg blir mer skuffet over Hugh Laurie som ikke får nok Dr. House-galskap inn i den muterte vitenskapsmannen Dr. Cockroach, Ph.D.

For å oppsummere er
Monsters vs Aliens en skuffende film som aldri lever opp til sitt potensial. DreamWorks sliter følgelig med å følge opp monstersuksesser som Shrek- og Madagaskar-seriene.

Utgivelsen:

Det er en tankevekker at den første animasjonsfilmen er produsert fullt ut i stereoskopisk 3D ikke presenteres i 3D når filmen overlates til hjemmemarkedet. I mine øyne er dette en fallitterklæring overfor en teknisk kuriøsitet som av en eller annen historieløs grunn blir promotert som en form for redning for den digitale filmsatsingen. For hjemmemarkedet befinner fremdeles 3D-teknologien seg på samme nivå som på 1950-tallet. Heldigvis har distributøren innsett dette og utelater 3D-versjonen av filmen fra denne utgivelsen.

Filmen ser fantastisk ut i 16:9 widescreen (2,35:1, 1080p). Bildene er krystallklare og gjengis uten skjønnhetsfeil. Fargegjengivelsen er meget god og gir et sprakende bilde som understreker de fargeglade monstrene. Lydsiden er like imponerende med monsterlyder i Dolby Digital 5.1 True HD. Det rumler godt når Insectosaurus ytrer sine monstrøse lyder og dynamikken mellom avdempet dialog og effekter er god. Verre blir det når man må ta på seg 3D-briller for kortfilmen *B.O.B.'s Big Break*. På ett sekund er man transportert tilbake til forrige runde med 3D-optimisme. Teknikken på hjemmebane har ikke kommet seg videre og bildet fremstår som fargeløst, skurrende og uten særlig 3D-effekt. Sannsynligheten er stor for at dette ble brukt som torturteknikk på Abu Ghraib-fengselet. Hodepinen er umiddelbar.

Det øvrige ekstramaterialet holder grei kvalitet. Kommentarsporet med regissørene Conrad Vernon og Rob Letterman, samt produsent Lisa Stewart er bare greit nok. De tre er mest opptatt av å kommentere hvilke scener og ideer som ikke ble med i filmen - noe som i lengden ikke er særlig tilfredsstillende. Bedre er det å slå på
Animators' Corner-funksjonen hvor filmen vises sammen med kommentarer i bildet fra ulike

medvirkende, samt utdrag fra storyboards og animatics. Dette gir virkelig innsyn i produksjonen, noe kommentarsporet aldri makter. Utover dette blir vi tilgodesett med utelatte scener, en håndfull dokumentarer om produksjonen og noen spill. Et lite pluss for at ekstramaterialet også holder HD-kvalitet.

Et personlig høydepunkt fra ekstramaterialet er fra et intervju med Jeffrey Katzenberg, selveste DreamWorks-sjefen, som sammenlikner jobben DreamWorks har gjort på *Monsters vs Aliens* med andre regissører som har strukket den tekniske strikken. Han nevner i fleng; Steven Spielberg, Peter Jackson og Robert Zemeckis som gode eksempler på folk han liker å sammenlinke studioet sitt med. Men i farta glemmer han å nevne dagens virkelige innovatører - nemlig John Lasseter og Pixar Animation Studios. Tilfeldig? Neppe.

Jeg lar meg uansett ikke imponere av *Monsters vs Aliens*, verken som film eller utgivelse.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 09.11.09

Takk til Paramount for anmeldereksemplar.

Ja
MonstersVSAliens_cover;